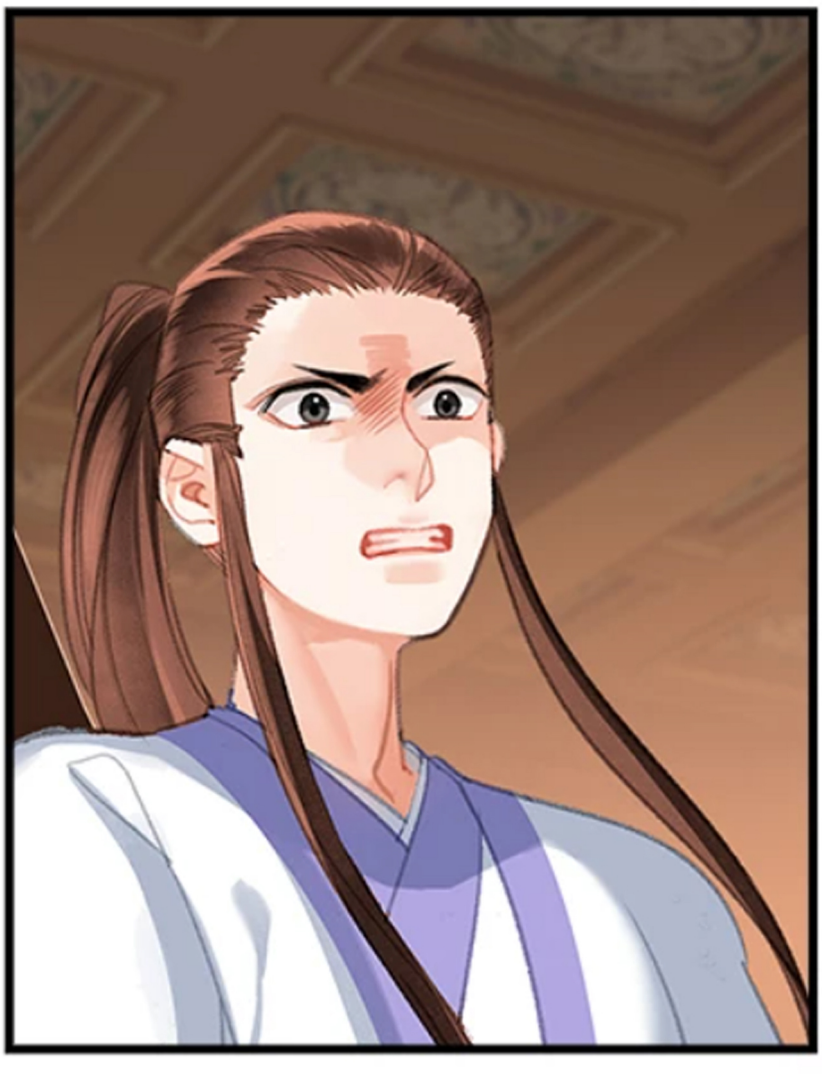
หานกวงจวิน ปรมาจารย์อี๋หลิง คิดไม่ถึงเลยว่า จะได้มาเจอกันอีก เร็วขนาดนี้

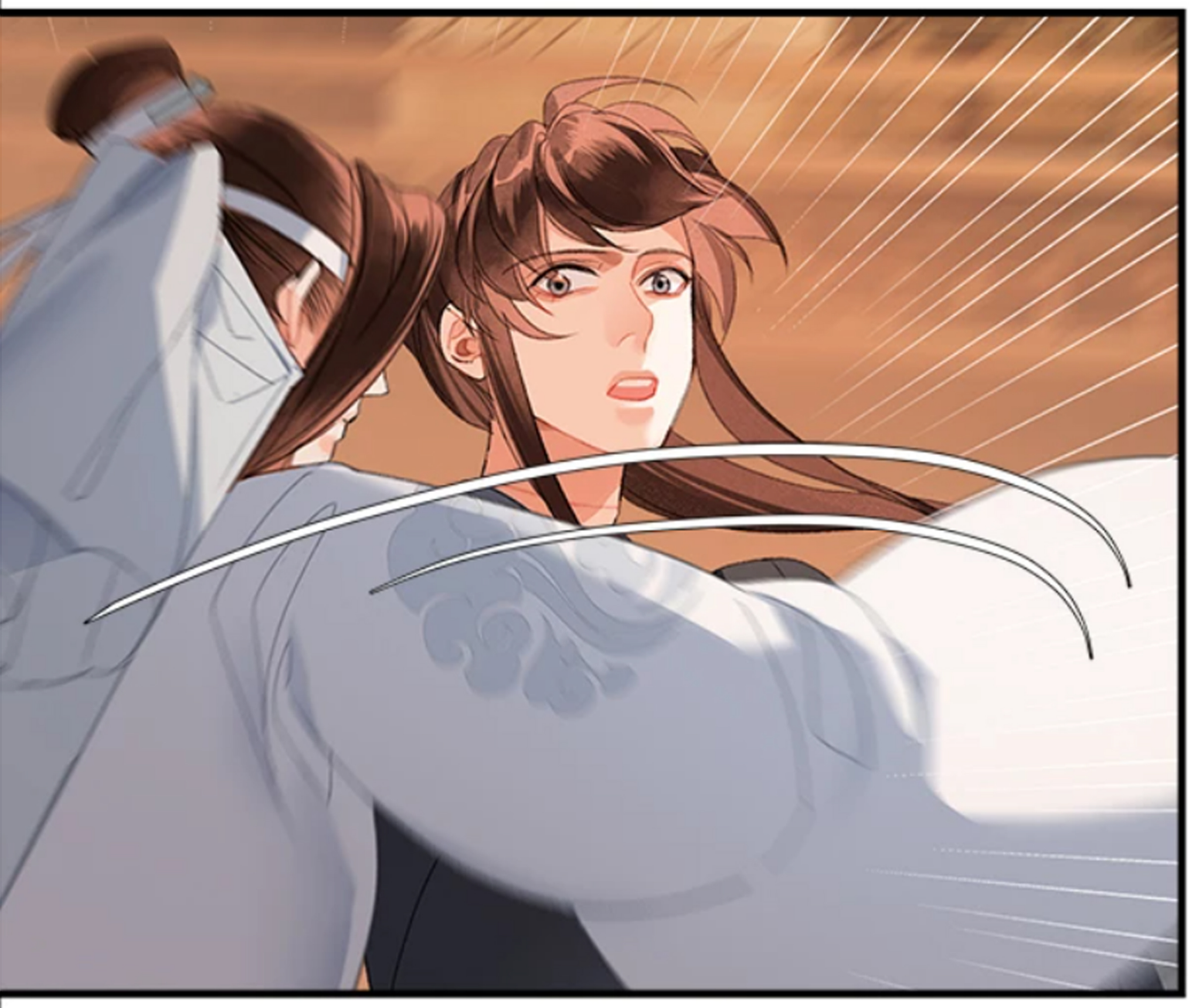
อีกทั้ง สถานการณ์ยัง กลับตาลปัตรอีก เป็นอย่างไร รู้สึก อย่างไรบ้าง?

กลับตาลปัตร ตรงไหน

ที่ล่วนจั้งกั่ง พวกเจ้าก็หนีหัวซุกหัวซุน ส่วนตอนนี้ไม่ได้เรียกว่า หนีหัวซุกหัวซุนหรอกรึ?

หุบปาก!

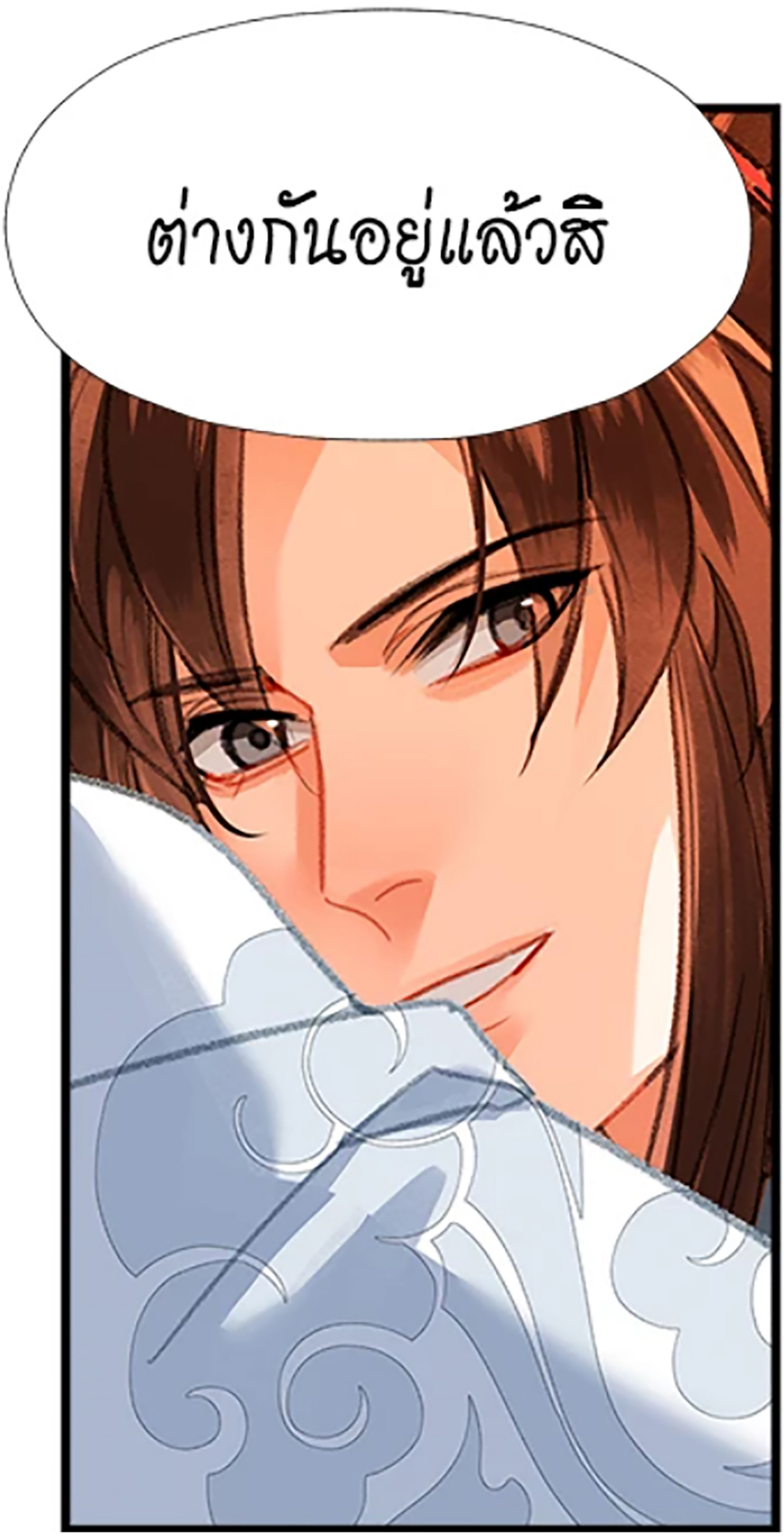

ฟ่บ

ไม่นะ

พอเถอะ ประมุขซู
เหลียนฟางจุนยังคงเคารพ
ต่อเจ๋อจวินยิ่งนัก
ถ้าหากเจ้า
ทำร้ายหานกวงจวิน
เจ้าว่าเหลียนฟางจุน
จะพอใจหรือ?

เจ้า!

คิดไม่ถึงว่า
ปรมาจารย์อี๋หลิงที่ไม่ว่าใคร
ก็ต่างกันกลัวจนขวัญหนีดีฝ่อ
จะกลัวตายเป็นกับเขาด้วย!
พูดได้ดีๆ
ข้าไม่ได้กลัวตายหรอก
แค่ยังไม่อยากตาย
มันต่างกัน
ตรงไหน?

ต่างกันอยู่แล้วสิ

ก็อย่างตอนนี้ที่ข้า
ไม่อยากลุกจากตัวหลานจ้าน
กับข้าที่กลัวที่จะลุกออกจาก
ตัวหลานจ้าน
แบบนี้มันเหมือนกันหรือ?

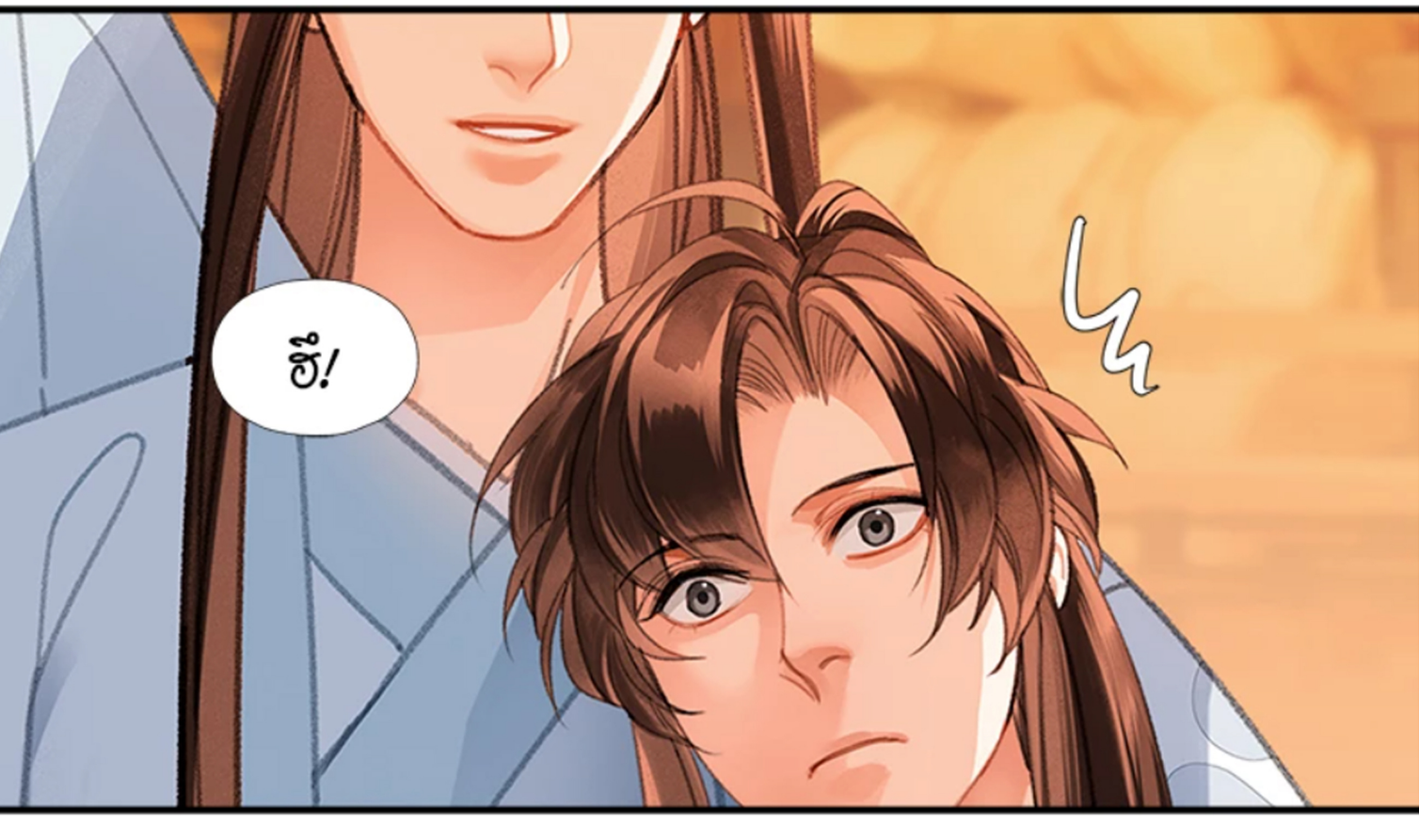

ขอโทษที
ขอคืนคำ

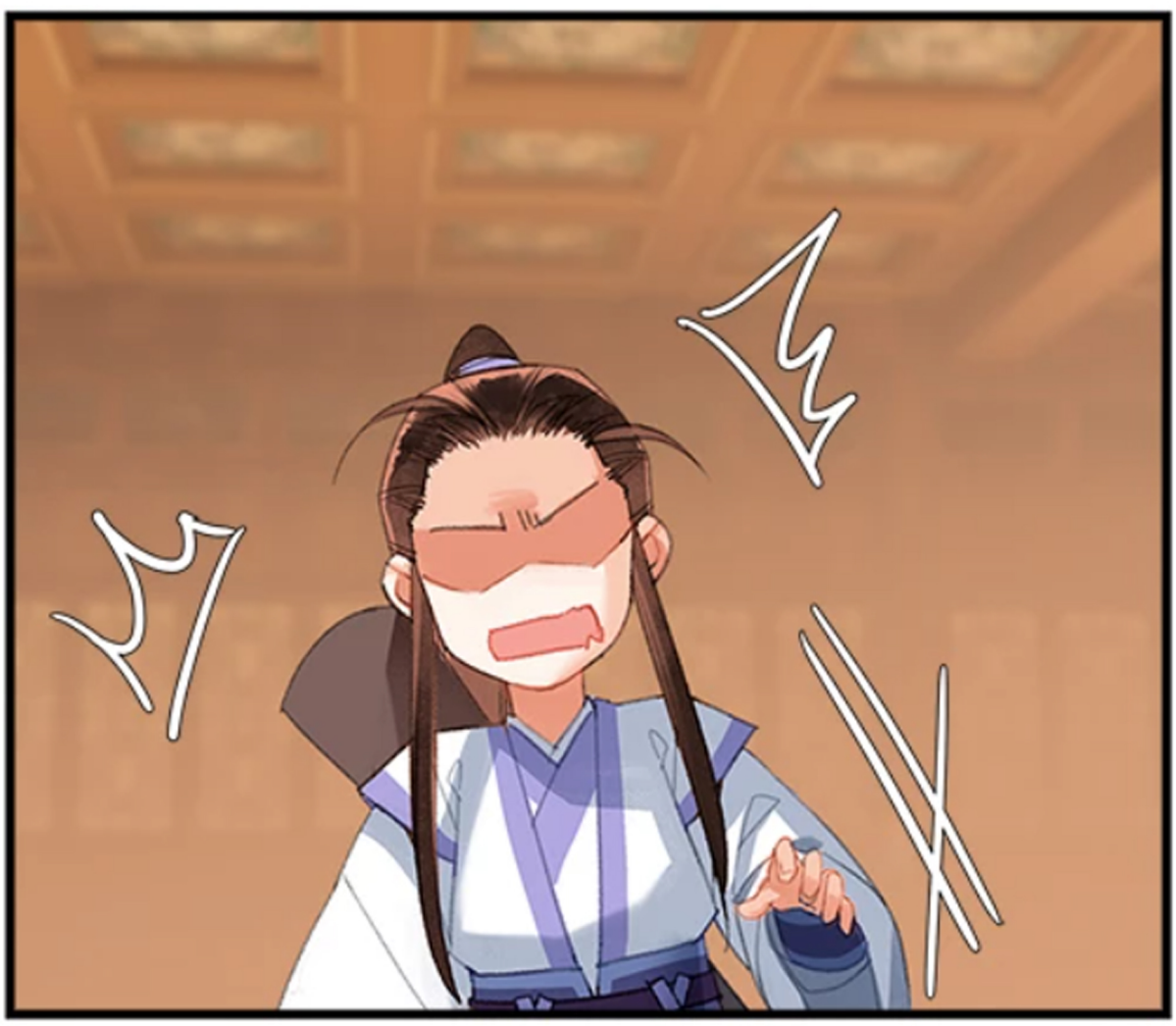

ข้าว่ามันแทบจะ
เหมือนกันเป๊ะเลย

เจ้า!

ฮึ!
น

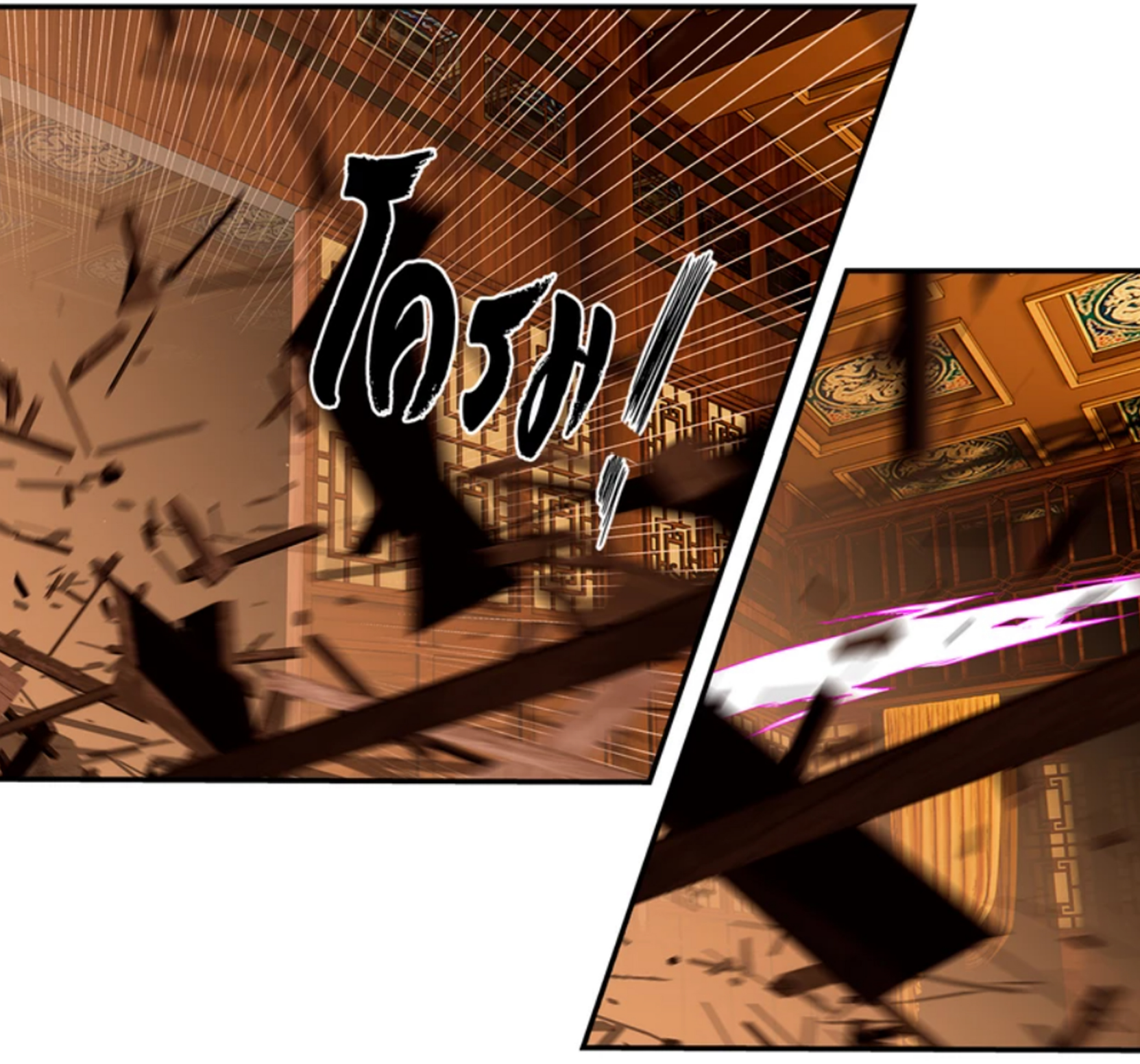

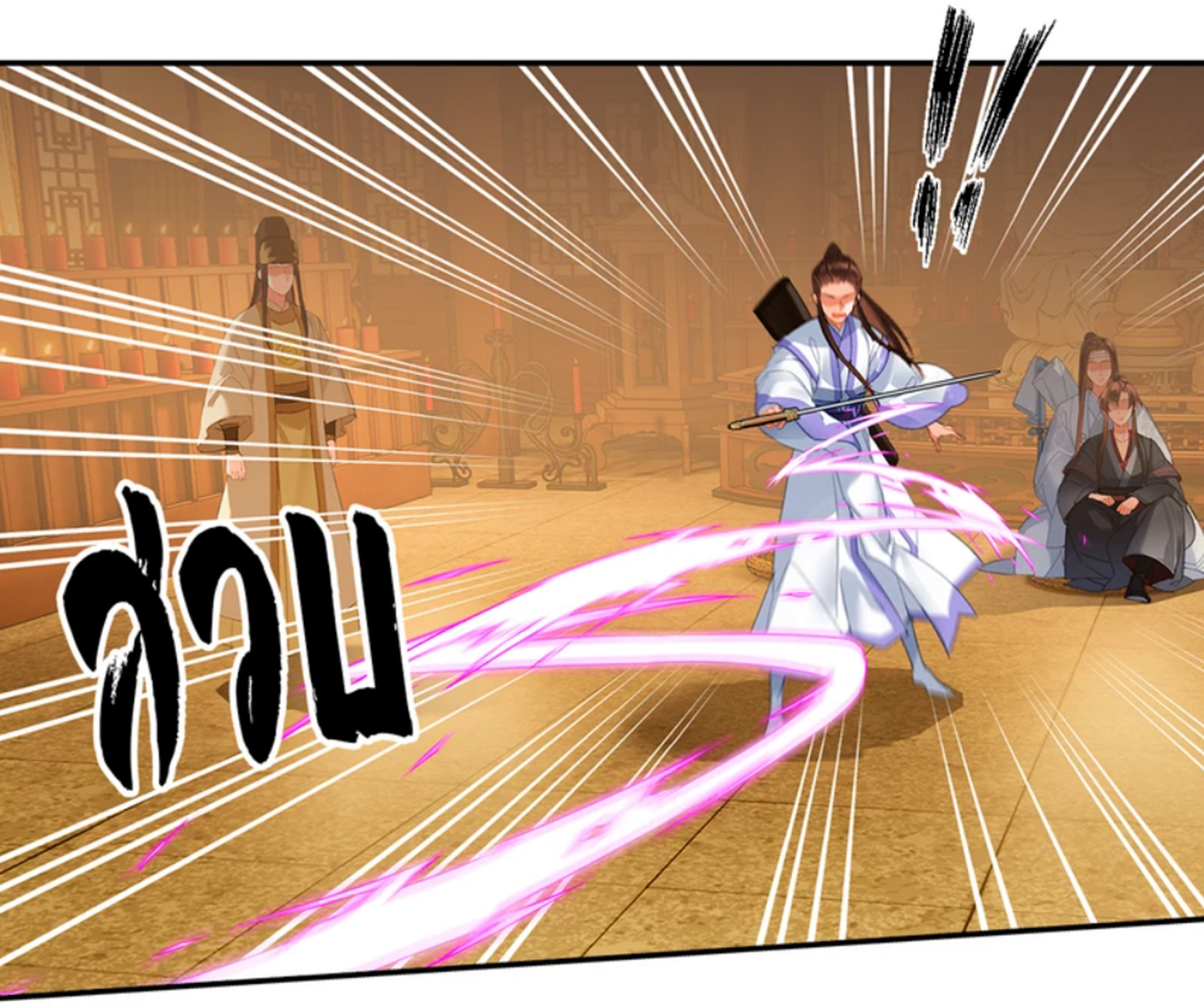

หานกวงจวิน
จอมเย็นชา
หัวเราะ!!!
!!

ตึง
ตึง
ตึง

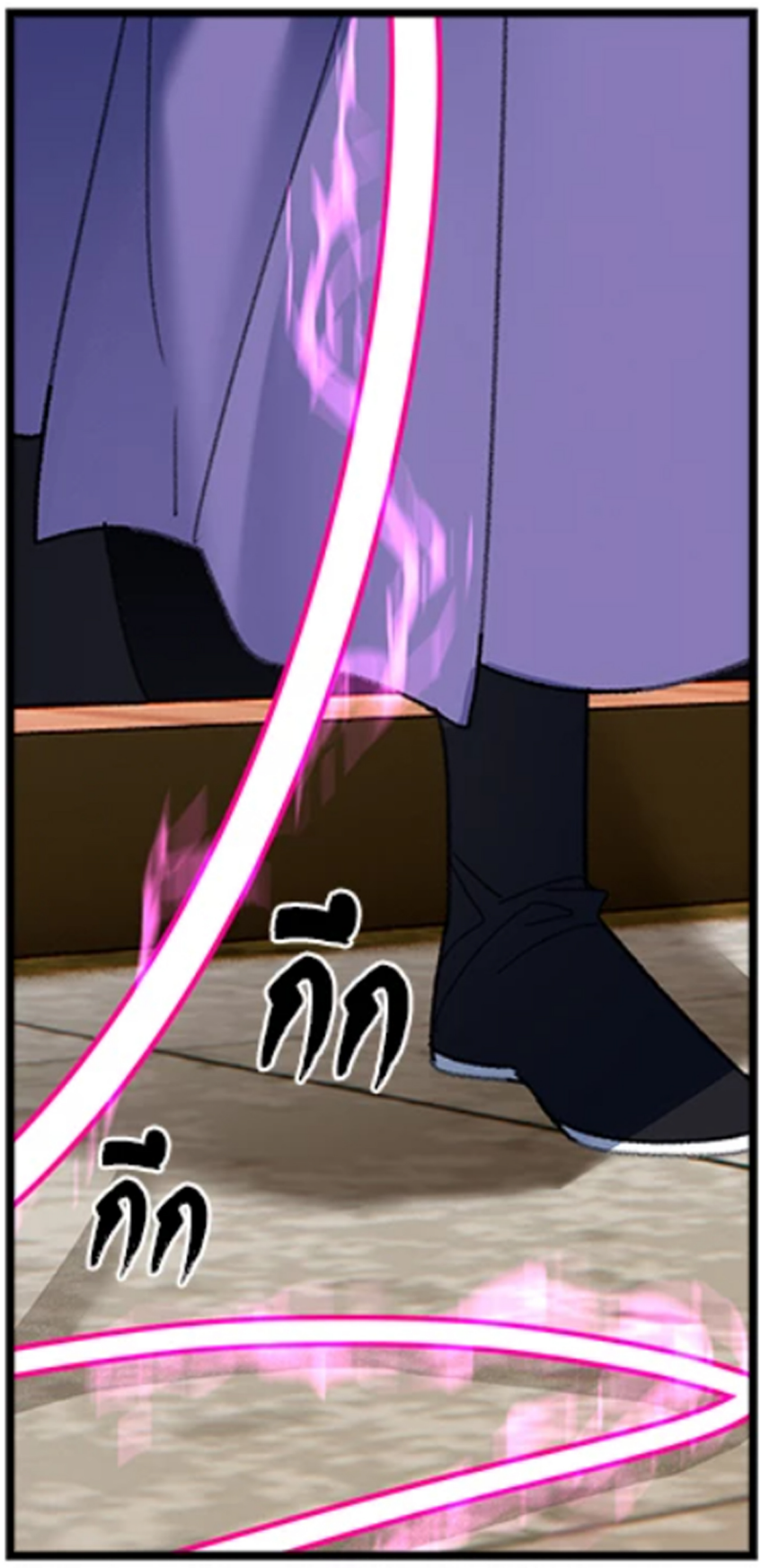

ใคร?!
ตึง
ตึง
ตึง

โอวม!

ฉวบ

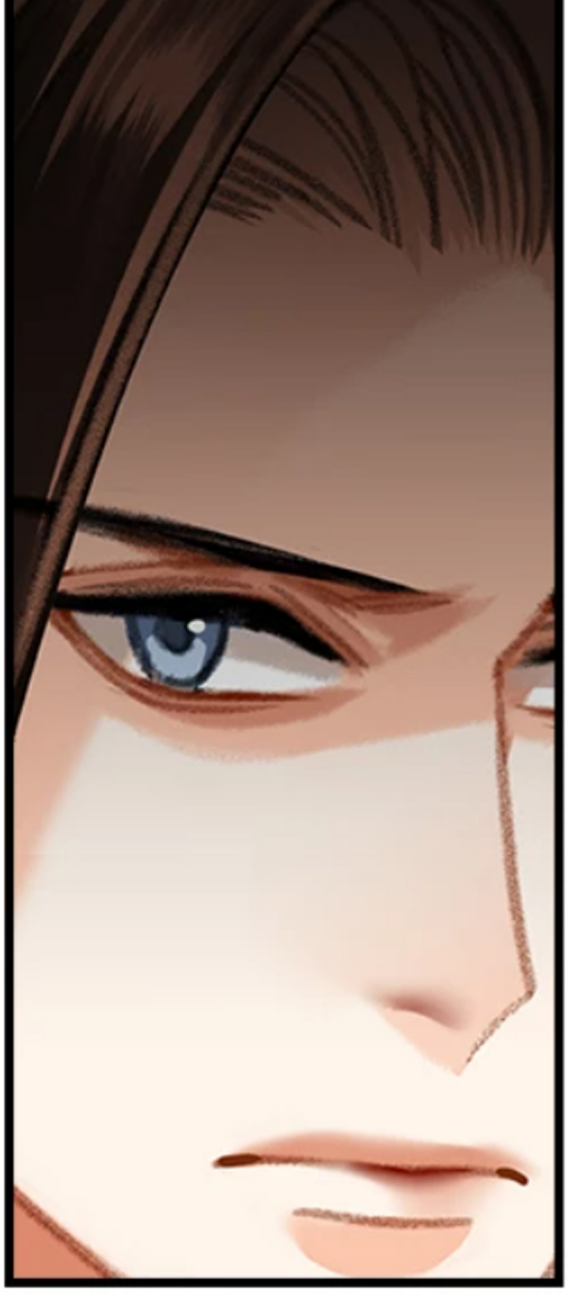

โอรม

ช่า
ตึง

คึก
คึก

ท่านน้ำ!

เรียกข้างั้นรึ?
ทีแบบนี้ล่ะเรียกข้า
แล้วก่อนหน้านี้เจ้า
หนีทำไม!

แกร่ก

โฮ่ง

โฮ่ง

เซียนจื่อ กัดมัน!

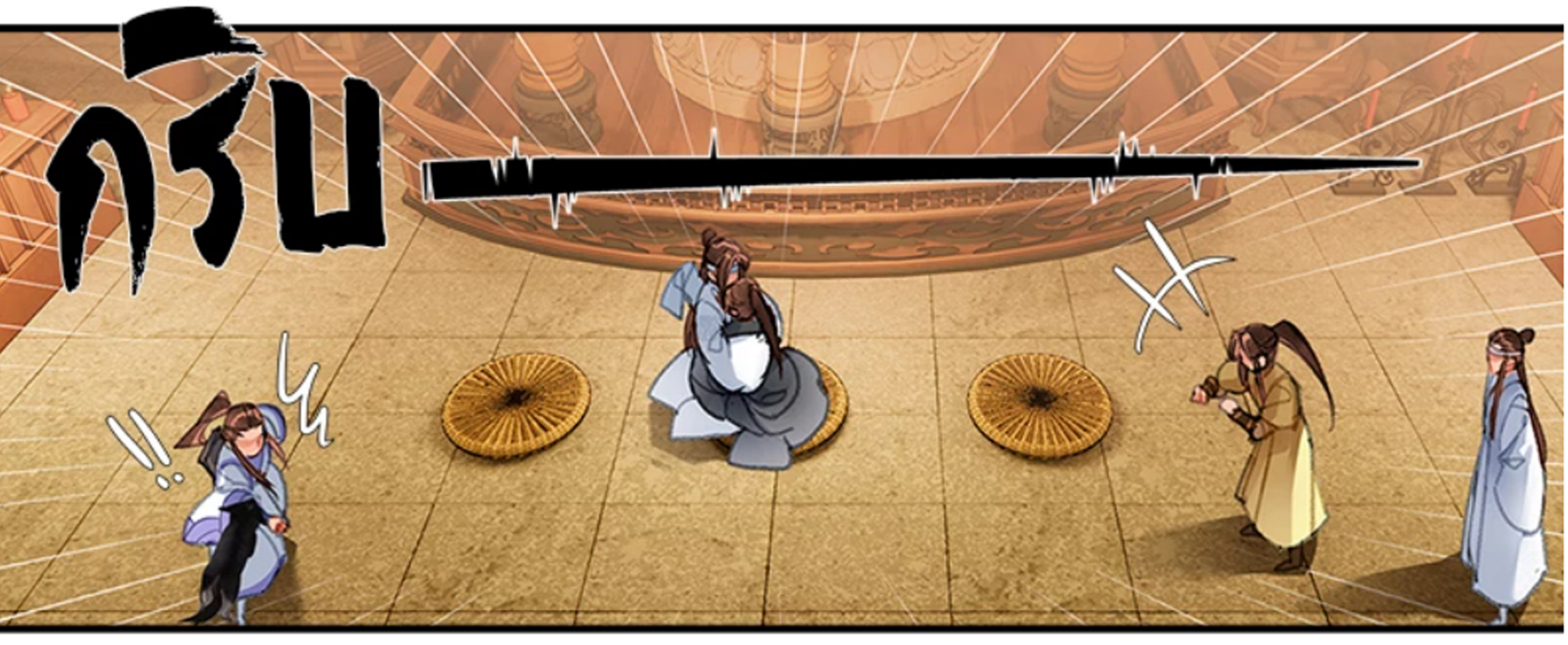
กัดมือ
มันเลย!

โฮ่ง
โฮ่ง

หลานจ้าน!

อืม! ข้าอยู่นี่!

กอดข้า!
กอดอยู่!
กอดข้าแน่นๆ !
แน่นแล้ว!

กริน

ประมุขเจียง ระวังเสียงฉิน!
โฮ่ง!